

Aydın ÖZSAN*, Yusuf Kaan KADIOĞLU*
 * Ankara Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü, 06100 Ankara

Sulakyurt baraj yeri granitoidlerinin mühendislik jeolojisi özelliklerini^(*)

Sulakyurt baraj yeri Ankara ilinin 130 km doğusunda Taretözü deresi üzerindedir. Bu araştırmada Sulakyurt baraj yeri sondajlarındaki RQD, basınçlı su testleri, ile SPT deney sonuçları değerlendirilmiştir. Baraj yeri temelini oluşturan granitoidlerden tonalit ile diyoritin jeolojik, yapısal, ayrışma, fiziksel ve mekanik özellikleri belirlenmiş ve kaya birimleri mühendislik amaçlarına göre sınıflandırılmıştır. Bu özelliklere göre tonalit; çok zayıf kaliteli, orta ile yüksek derece arasında ayrılmış, az geçirimsiz, sık-çok sık eklemli, eklemlerde çok fazla süreklilik eklem açılığı 1-2 mm arasında ve orta dayanımlıdır. Diyorit; çok zayıf kaliteli, yüksek derecede ayrılmış, geçirimsiz, sık ile çok sık eklemli, eklem sürekliliği çok fazla, eklem açılığı 0.5-2 mm ve az ile orta dayanımlıdır.

Giriş

Sulakyurt baraj yeri Ankara ilinin 130 km doğusunda, Sulakyurt ilçesinin yaklaşık 5 km kuzeyinde Taretözü deresi üzerindedir (Şekil 1).

Toprak dolgu baraj olarak planlanan Sulakyurt barajının talveg kotu 745 m, temelden yüksekliği 41 m, kret uzunluğu 350 m'dir. Sulakyurt Barajı ile Sulakyurt ilçesi ve Kızılırmak Nehri arasında kalan alanın sulu tarıma açılması planlanmaktadır (DSİ 5. Bölge, 1995).

Bu araştırmada, baraj yerinde açılan sondajlardaki RQD ile yapılan lugeon ve SPT testler değerlendirilmiş ve Sulakyurt baraj yeri oluşturan granitoidlerinin jeolojik, fiziksel ve mekanik özellikleri saha ve laboratuvar çalışmaları ile belirlenmiştir.

Sulakyurt baraj yeri sondajları

Sulakyurt baraj yeri temel araştırmalarında sol sahilde (2), tünel güzergahında (5), baraj aksı boyunca (8), dolusavakta (2) ve altiyonda (5) olmak üzere toplam 22 adet sondaj kuyusu açılmıştır. Sondajların toplam uzunluğu 788.72 metredir.

Sondajlarda yapılan RQD, lugeon ve SPT deney sonuçları aşağıdadır;

Kaya kalitesi özelliği (RQD)

Sulakyurt baraj yerindeki tonalit ve diyoritlerdeki kaya kalitesi özelliği için karotlardan elde edilen veriler kullanılarak bulunmuştur (Deere, 1968). Baraj yerinde yapılan sondajlardan elde edilen karot verimi ve kaya kalitesi çoğunda çok düşktür. 22 sondajdan sadece 9 tanesinde RQD hesaplanmış diğerlerinde RQD = 0 bulunmuştur. Kaya birimlerine ait RQD yüzdesi (%) Tablo 1'de gösterilmiştir.

Geçirimlilik ve SPT

Sulakyurt baraj yerinde tonalit ve diyoritlerdeki geçirimlilik basınçlı su testleri ile, (lugeon) altiyondaki geçirimlilik ise SPT deneyleri ile hesaplanmıştır.

Sondajlarda toplam 75 adet basınçlı su testi yapılmış, elde edilen lugeon kümülatif eğrisinde birimler az geçirimsiz ve çokluğuna geçirimsizdir (Şekil 2).

Altiyondaki SK-9, SK-11 ve SK-12 sondajlarında standart penetrasyon testleri (SPT) sıklık dereceleri Terzaghi ve Peck (1968)'e göre bulunmuş, yüzde (%) olarak Tablo 2'de gösterilmiştir.

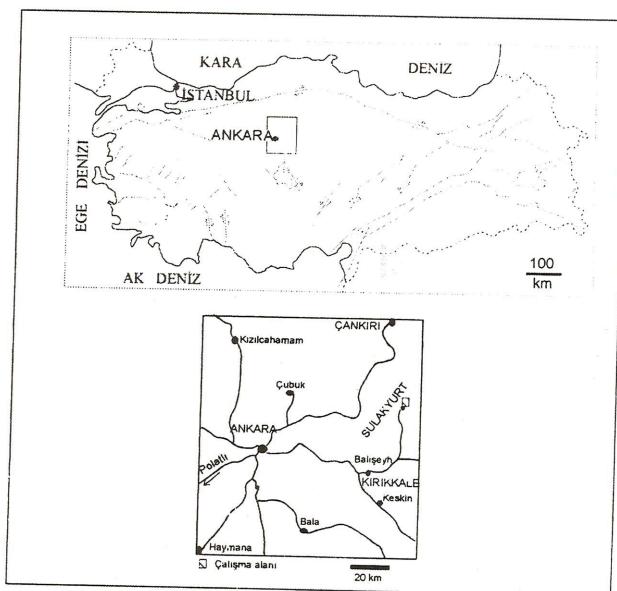
Sulakyurt baraj yeri granitoidlerinin saha özelliklerini

Bu bölümde baraj yerindeki granitoidlerden tonalit ve diyoritin mineralojik, petrografik yapısal ve ayrışma özelliklerinden bahsedilecektir.

Minerolojik ve petrografik özellikler

Çalışma alanında esas olarak diyorit, tonalit ve çok az yäylim gösteren dasit yüzeylenmektedir. Bu birimlerin üzerinden geçen Taretözü deresi sağ ve sol sahilleri yamaç molozları ile sınırlanmaktadır (Şekil 3). Diyoritler çalışma alanının sağ ve sol sahil yamaçlarında yüzeylenmekte olup gri, yeşilimsi si-

* 17-19 Şubat 1997 Jeoloji Mühendisliği ve Sondaj Uygulamaları Simpozyumunda bildiri olarak sunulmuştur.

Sekil 1. Baraj yerinin konum haritası.

yah ve koyu yeşil renklerini gösterirler, faneritik dokuludurlar. Mikroskop altında yapılan ayrıntılı mineralojik ve petrografik çalışmalarla göre diyoritler holokristalin dokulu ve yeryer subofitik doku özelliği göstermektedirler. Amfibol, oligoklas,

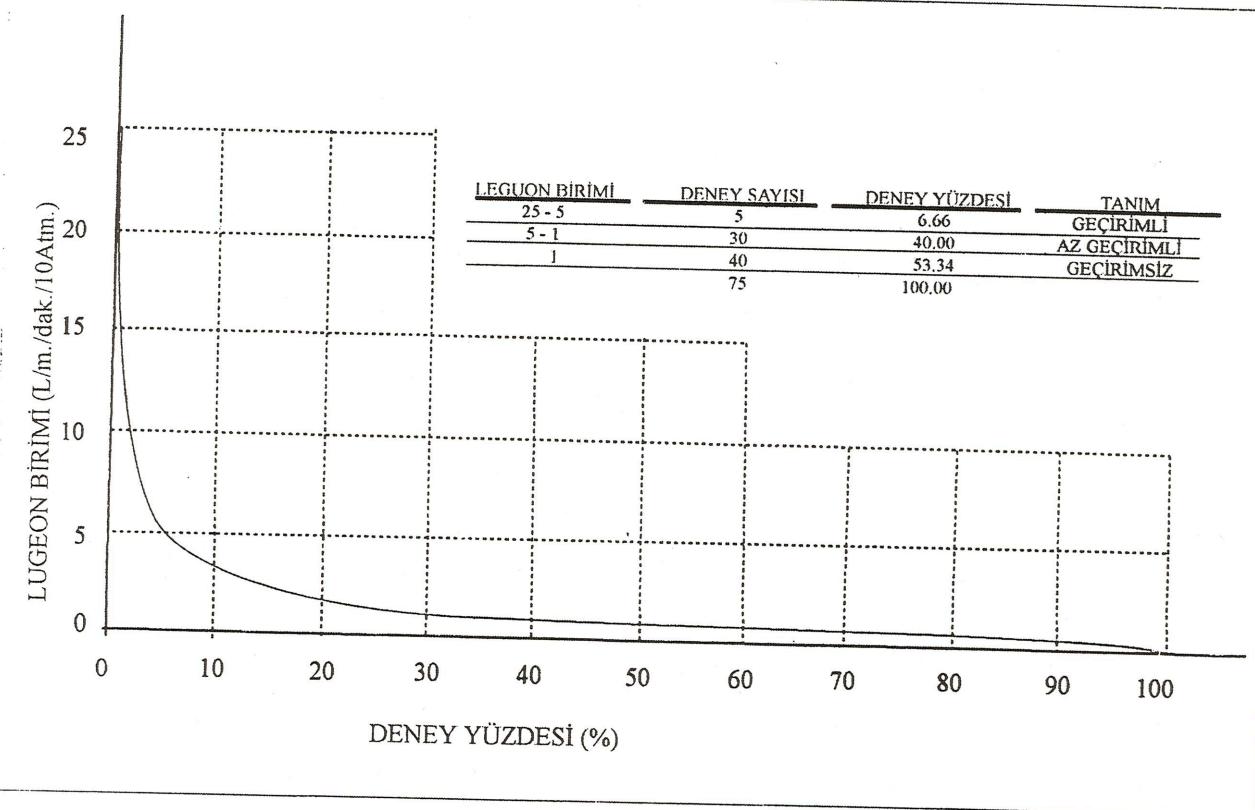
Tablo 1. Sulakyurt baraj yeri sondajlarındaki tonalit ve diyoritin RQD değerleri.

Sondaj No	RQD (%)		
	Tonalit	Diyorit	Kaya Kalitesi Tanımı
SK-1	0.87	1.2	çok kötü
SK-2	-	0.38	çok kötü
SK-6	-	1.15	çok kötü
SK-13	-	3.53	çok kötü
SK-14	-	4.15	çok kötü
SK-16	4.94	0.18	çok kötü
SK-17	5.53	-	çok kötü
SK-20	-	0.51	çok kötü
SK-22	-	2	çok kötü

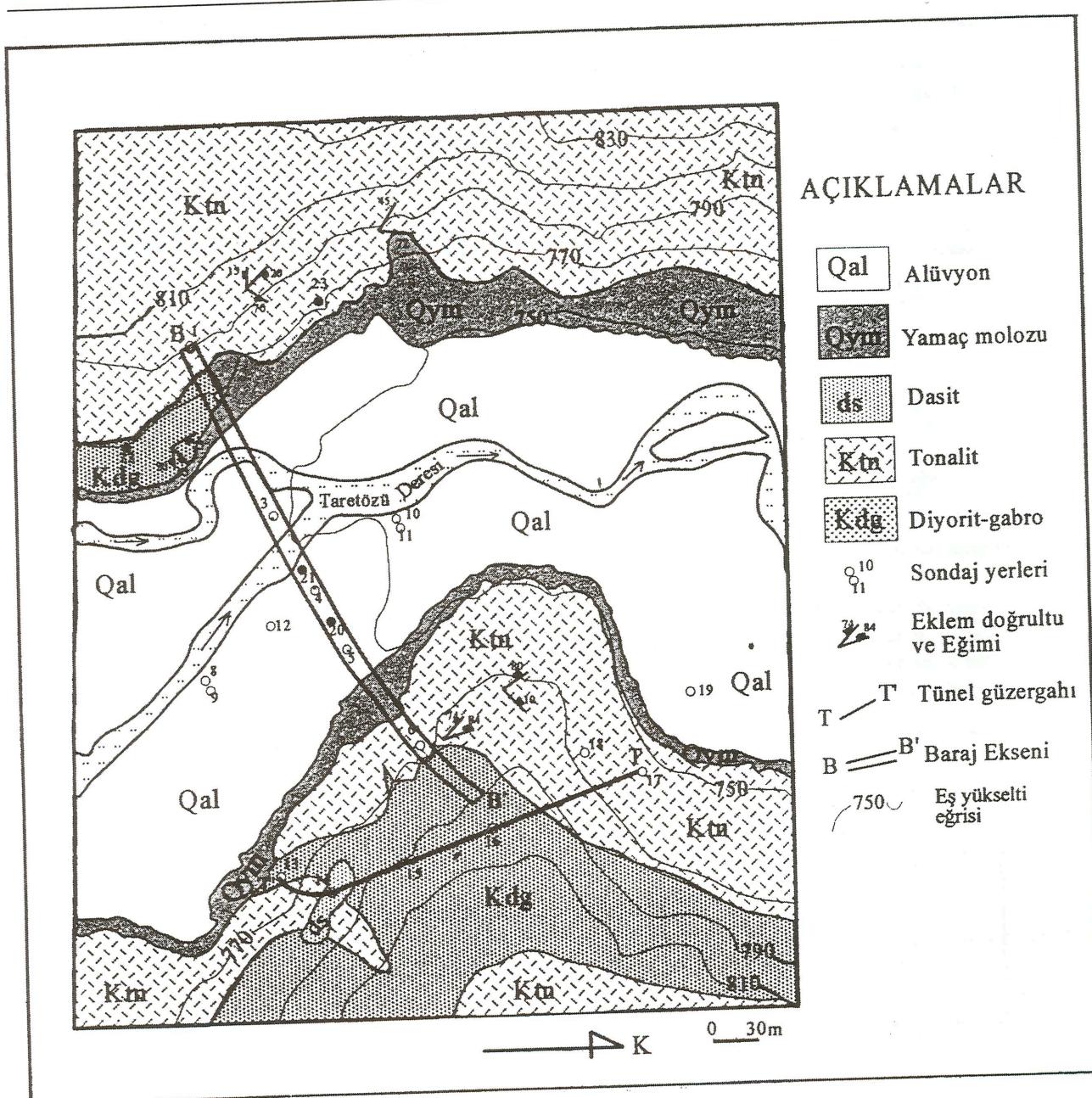
Tablo 2. Standard penetrasyon test sonuçları.

Sondaj No	SPT (%)			
	Gevşek	Az Sıkı	Sıkı	Çok Sıkı
SK-9	3.85	11.54	7.69	76.92
SK-11	3.85	42.31	30.77	23.07
SK-12	4.35	8.70	13.04	73.91

andezin ana mineral bileşimini oluşturmaktak, biyotit, epidot, kalsit, titanit, kuvars ve opak mineraller ise tali olarak görülmektedir. Diyoritler üzerindeki sondajlardan alınan karotlarda derine doğru gidildikçe, kayacın diyoritten gabroya doğru geç-

Sekil 2. Sulakyurt baraj yeri lugeon kümülatif eğrisi.

Şekil 3. Baraj yerinin jeoloji haritası.

tigi görülmektedir. Bu gabrolar daha çok mikro gabro özelliği göstermekte, koyuyeşil ve yeşilimsi siyah renginde olup mikroskop altında ise labrador, andezin, amfibol, piroksen kalıntıları, epidot ve opak minerallerden oluşmaktadır.

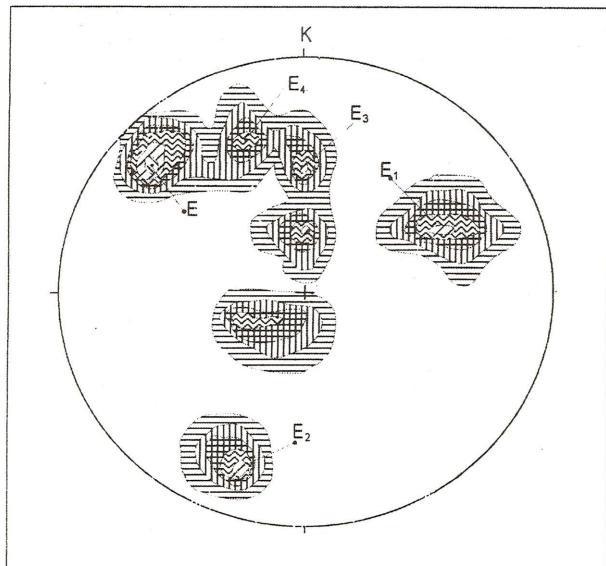
Tonalitler açık gri ve beyazimsi gri görülmekte olup fane ritik dokuludurlar. Tonalitler çalışma alanında en yaygın kayaç birimini oluşturmaktadır, diyoritler ile sintizoidal dökünak ilişkisi göstermektedirler. Tonalitler mikroskop altında holokristallin taneli dökünlük olup başlıca plajiyoklas ve kuvars minerallerinden meydana gelmekte, bunun yanında amfibol, klorit ve

tali olarak epidot ve opak mineraller içermektedir. Yayılımı fazla olmayan dasit bileşimli volkanik kayaçlar çalışma alanının sağ sahilinde diyorit ve tonalitlerin üzerine gelmektedir.

Dasitler mikroskop altında hiyolopilitik dokulu olup idiomorf kuvars, plajiyoklas, alkali feldispat, biyotit, klorit ve opak mineralleri içermektedir.

Yapısal özellikler

Sulakyurt baraj yerindeki tonalit ve diyoritlerdeki eklemler en önemli yapısal unsurlardır. Baraj yerindeki eklemler ile ilgili çalışmalar için ISRM (1978) metodundan faydalanılmıştır.

Şekil 4. Sulakyurt baraj yeri sol sahilde ölçülmüş 125 eklemiin eşit alan izdüsümü.

Bu metodda Sulakyurt baraj yerinde mostra veren granitoidlerdeki eklemelerin yönleri, sıklığı, ara uzaklığı ve açıklığı belirlenmiştir.

Sulakyurt baraj yeri sol sahilinde 125, sağ sahilde 144 olmak üzere toplam 269 eklem ölçüsü alınmıştır. Bu ölçülere bağlı olarak baraj yeri sol ve sağ sahil için eşit alan izdüsümleri hazırlanmıştır (Şekil 4 ve 5).

Ana eklem takımları aşağıda gösterilmiştir.

<u>Sol Sahil</u>	<u>Sağ Sahil</u>
E=K41D/74KB	E=K29B/80KD
E ₁ =K27B/54KD	E ₁ =K43B/86KD
E ₂ =K71B/72GB	E ₂ =K44D/15GD
E ₃ =D-B/48K	
E ₄ =K70D/61KB	

Tonalitteki eklemelerin sıklığı 60-170 mm (sık eklemli) arasında değişmektedir. Bu sıklık bazı yerlerde 60 mm'nin (çok sık eklemli) altında gözlenmiştir. Tonalitlerde ölçülen eklemelerdeki süreklilik 20 m'nin üzerindedir (çok yüksek süreklilik). Tonalitlerin eklemelerindeki açıklık 1-2 mm (açık) arasında değişir. Dolgu malzemesi çoğulukla klorittir.

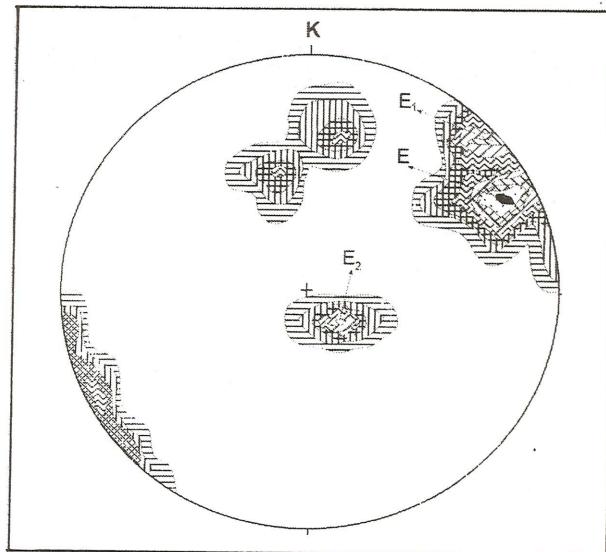
Diyoritte ölçülen eklemelerdeki sıklık 30-150 mm (çok sık eklemli) arasındadır. Eklemler çok yüksek süreklilik (>2 m) gösterirler. Eklem açıklıkları 0.5-2 mm arasında olup çoğulukla klorit ve kalsit dolgu içerirler.

Bozunma özelliklerı

Sulakyurt baraj yeri kayaçlarındaki bozunma; günlenme ve alterasyon şeklinde izlenmiştir.

Kayaçlarda günlenme

Granitoid kayaçları üzerine ilk günlenme modeli İrfan ve Dearman (1978) tarafından ortaya konulmuştur. Granitoidlerden elde edilen ince kesit analiz sonuçlarına göre tonalit bileşimindedirler. Çalışma alanında yer alan diyorit ve tonalitler

Şekil 5. Sulakyurt baraj yeri sağ sahilde ölçülmüş 144 eklemiin eşit alan izdüsümü.

atmosfer etkisinde kalarak ileri derecede günlenmişlerdir. Diyoritler günlenme sonucu yeşil ve yeşilimsi gri renk tonlarında kumullar haline gelmektedir. Mikroskop altında günlenmiş diyoritler ileri derece kloritleşme ve killeşme göstermektedir. Kloritleşmeler amfidol, killeşmeler ise plajiyoklas minerallerinden kaynaklanmaktadır.

Günlenmiş tonalitler ise içermiş oldukları kuvars mineralerinden dolayı daha fazla kirintı içermekte olup açık gri ve beyaz gri renk tonlarındadır. Günlenmiş tonalitler mikroskop altında ileri derecede killeşme, serizitleşme ve az olarak kloritleşme göstermektedir. Serizitleşme ve kloritleşme plajiyoklasların, kloritleşme ise amfibol minerallerinin ayrışması sonucu oluşmuştur.

Sulakyurt baraj yerindeki granitoidler farklı günlenme dereceleri gösterirler. Saha özellikleri ile ayrılan bu günlenme derecelerinin yeraltı ile olan ilişkileri sondajlarla belirlenmiştir (Tablo 3).

Kayaçlarda alterasyon

Diyorit ve tonalitler yüzeyel ayrışmanın yanısıra, kırık çatlakları boyunca derinden gelen hidrotermal çözeltilerin etkisi ile de alterasyona uğramışlardır. Diyoritler gerek makroskopik gerekse mikroskopik olarak kılcal damarlar şeklinde epidotlaşma ve karbonatlaşma göstermektedirler. Epidotlaşma bazı örneklerde yaygın bir şekilde gelişmesinden dolayı kayaç duraylılık ve açık yeşil renk özelliğini kazandırmıştır. Ancak bunlar çok sık tekrarlanan damar kılıçıkları şeklinde görüldükleri için kayacın dayanım gücünü azaltmış, kırılganlık artmıştır.

Tonalitlerde görülen alterasyon özelliği nisbeten daha az ve daha çok epidotlaşma ve silisleşmeler şeklinde görülmektedir. Alterasyon sonucu gelişen silisleşmeler tonalit kayacının dayanım gücünü artırmaktak ve daha sağlam hale getirmektedir.

Tablo 3. Sulakyurt baraj yeri granitoidlerdeki günlenme dereceleri.

Sondaj No	Günlenme Derecesi	Sondaj No	Günlenme Derecesi	Açıklama
SK-1	W5,W3,W2	SK-14	W3,W2	
SK-2	W5,W4,W3	SK-15	W5,W3	
SK-3	W3,W2	SK-16	W4,W3,W2	
SK-4	W3	SK-17	W5,W2	W2: Az derecede günlenmiş W3:Orta derecede günlenmiş W4:İleri derecede günlenmiş W5:Tanamıyla günlenmiş
SK-5	W3	SK-18	W5,W3	
SK-6	W5,W4,W3	SK-20	W4,W3	
SK-8	W3	SK-21	W5,W3	
SK-10	W4	SK-22	W5,W3	
SK-14	W2	SK-23	W5,W4	

Fiziksel ve mekanik özellikler

Sulakyurt baraj yerindeki sondajlardan alınan karotlarda yapılan laboratuvar testleri sonucunda tek eksenli basınç dayanımı, çekme dayanımı ve üç eksenli test sonuçları gösterilmiştir (Tablo 4). Ayrıca tek eksenli basınç dayanımına göre tonalit ve diyoritin yeri çeşitli kaya sınıflamalarında gösterilmiştir. Bu kaya sınıflamalarında tek eksenli basınç değerlerine göre tonalit ve diyorit orta dayanımlı kaya sınıfındadır (Şekil 6).

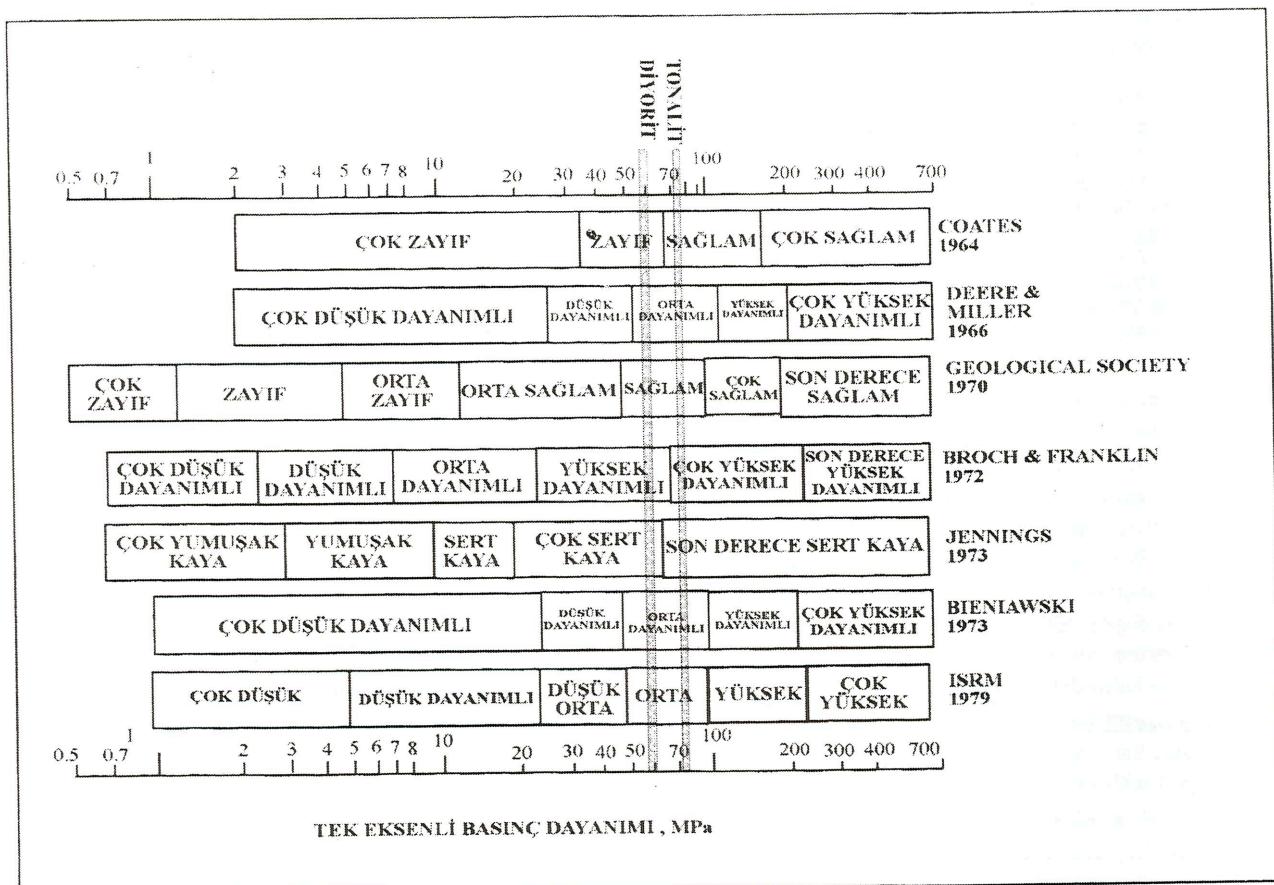
Sonuçlar

Sulama amaçlı olarak planlanmış Sulakyurt baraj yerinde granitoid kayaçları bulunmaktadır. Bunlar tonalit, diyorit ve

Tablo 4. Tonalit ve diyoritin fiziksel ve mekanik özellikleri.

	Tek Eksenli Basınç Dayanımı (Mpa)	Çekme Dayanımı (Mpa)	Birim Ağırlığı (ton/m ³)	Üç Eksenli Test Sonuçları (m) (s)
Tonalit	74	6.5	2.70	6.2 1
Diyorit	60	5.2	2.68	4.6 1

çok az da dasit şeklinde görülmektedirler. Baraj yerinde yapılan sondajlarda RQD, basınçlı su testleri, SPT deneyleri ile litoloji, geçirgililik ve kaya kalitesi değerlendirilmiş, granitoidlerin saha ve laboratuvar özellikleri belirlenmiştir. Saha özelliklerine göre tonalitler ve diyoritler sık-çok sık eklemli olup sırasıyla eklem açıklığı 1-2 ile 0.5-2 mm arasındadır. Her iki brimde de eklem sürekliliği 20 m'nin üstündedir. 20 Tonalitlerde ayrışma sonucu gelişen killeşmeler kayacın dayanım gücünü azaltmaktadır, silisleşme ise artırmaktadır. Diyorit-Gabroyik kayaçlarda ayrışma sonucu oluşan kloritleşme ve epidotlaşma da dayanım gücünü azaltmaktadır. Tonalitlerin gerek mineralojik bileşimi gerekse ayrışma ürünleri kayaçların mekanik özelliklerini etkilemektedir. Bunun sonucu olarak Tonalitin tek eksenli dayanım direnci ortalama 74 Mpa Diyoritin 60

Şekil 6. Tonalit ve diyorit için çeşitli dayanım sınıflamaları.

Mpa'dır. Bu değerlere göre Tonalit ve Diyoritin çeşitli dayanım sınıflamalarındaki yeri orta kayaya girmektedir.

Katkı Belirtme

Yazarlar bu araştırma için olanak sağlayan DSİ 5. Bölge Müdürlüğü'ne ve arazi çalışmalarında yardımcı olan Jeo. Müh. Necdet Kararaslan'a teşekkür ederler.

Değerlendirmeler

Deere, D.U., 1968, Geological Considerations: "Rock Mechanics in engineering practice. ed. R.G.S Tagg and D. C Zienkiewicz, Wiley, New York, pp 1-20.

D.S.İ., 1995, Kızılırmak Sulakyurt Projesi Sulakyurt Barajı ve sulama kanalları mühendislik jeolojisi ön inceleme raporu. D.S.İ. 5. Bölge Müdürlüğü Ankara.

İrfan, T.Y. and Dearman, W.R., 1978, ENgineering classification and index properties of weathered granite: Bull. Inst. Ass. Engng. Geol., 17, 79-90.

ISRM 1978, Suggested Methods for quantitative description of discontinuities in rock masses Int. J. Rock Mech Min Sci. Geomech. Abstr., 15, 319-369.

Terzaghi, K. and R. B., Peck, 1968, Soil Mechanics in Engineering Practice (2 nd edn). Wiley, New York.